

تولید ملی حمایت از کار و سرمایه ایرانی

مقدمه

یکی از برنامه های موفق و هدفمند جمهوری اسلامی ایران که هر ساله به طور هوشمندانه در آغاز سال پیشنهاد می گردد، انتخاب عنوان همراه با تعیین جهت درست و هدف گذاری شده مسیر حرکت در طول می باشد که این اقدام نیکو توسط عالیتین مرجع تصمیم گیری سیاستهای کلی نظام تبیین و تشریح می گردد. نامگذاری و معنون کردن سال به یکی از عناوین مورد نیاز جهت تسریع، تعجیل و توأم با دقت نظر در دستیابی به افق و چشم انداز مورد نظر و ترسیم شده نظام به خصوص برنامه کلان نگر و مدون شده در افق ۱۴۰۴ از ویژگی های مهم این سیره و سنت مهم و تأثیرگذار می باشد. یکی از ویژگی های این برنامه پیشنهادی، مد نظر قرار دادن و ملحوظ داشتن شرایط و مقتضیات زمانی و مکانی و فضای سیاسی حاکم بر جهان و منطقه و نیز نوع، سبک و روش تهدیدات برنامه ریزی شده جهان غرب نسبت به جمهوری اسلامی ایران می باشد. در این راستا، امسال نیز همچون سالهای قبل با توجه به شرایط و موقعیت سیاسی و اقتصادی موجود و با در نظر گرفتن تحریمهای همه جانبه اقتصادی به عمل آمده از سوی غرب بسیار ضروری بود که در انتخاب عنوان سال ۹۱ نهایت ظرافت و دقت نظر لازم به عمل می آمد تا بتوانیم به سلامت از میادین متعدد مین های کار گذاشته شده در معبر و مسیر حرکت رو به جلو و جهش فراگیر ایجاد شده در طی سنوات قبل عبور نموده و با پیش بینی خردمندانه و تصمیم سازی و تصمیم گیری های منطقی نگذاریم تا در ادامه حرکت پر شتاب پیش رو خلل و چالشی جدی ایجاد شود با عنایت به این مهم، همانگونه که انتظار می رفت عنوان سال جدید با نهایت دقت و هوشمندانه توسط مسؤلان عالی نظام انتخاب شده و مسیر راه پیشرفت و توسعه پایدار و مستمر و همه جانبه به درستی ریل گذاری شده است و این امر میمون و مبارک توسط لسان مبارک مقام معظم رهبری در قالب پیام نوروزی به اطلاع همگان رسیده است. حال که خط سیر حرکت درست و منطقی به درستی و با همه جانبه نگر ترسیم و تبیین شده است بر همه ما به خصوص دستگاهها، نهادها و سازمانها و نیز کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی ذریبط و تأثیرگذار فرض است که با نصب العین قرار دادن این پیام و عنوان هدفمند اعلام شده نهایت اهتمام و تلاش خویش را به کار بندیم تا با برنامه ریزی اصولی و کاربردی و با بهره گیری بهینه از توان، ظرفیت و پتانسیل موجود در داخل کشور، ضمن اینکه زمینه های افزایش کمی و کیفی تولیدات داخلی را فراهم می سازیم، گامهای اساسی را نیز در جهت خود کفایی و عدم وابستگی در تمام زمینه های اقتصادی و تولیدی برداریم و در ادامه طی مسیر حرکت تبیین شده بر همین سبیل صواب ضمن به حداقل رساندن و بی اثر کردن نتایج منفی و مخرب تحریمهای اعمالی و تدارک شده توسط بیگانگان هوشمندانه تمامی تهدیدات را به بهترین نحو ممکن به فرصت تبدیل نماییم.

در سال تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی، تعامل هر چه بیشتر دو حلقه متشکل از دولت (به عنوان هدایت کننده)، و مردم (به عنوان سرمایه گذار و مصرف کننده) را می طلبد. یعنی هر چقدر هم که مردم را تشویق به خرید کالای داخلی کنیم، ولی کیفیت تولید کالای داخلی پایین باشد، عملاً رغبتی از سمت مردم به کالای تولید داخلی نخواهد بود. اگر هم تولید کننده بخواهد تولید کیفیت ارائه نمایند ولی دولت و سیستم بانکی کشور، خدمات پولی و مالی در اختیار وی قرار ندهد، و یا قوانین اقتصادی فضای کسب و کار را سخت کند و یا مردم نسبت به کالای داخلی بی رغبت باشند باز هم نتیجه منفی خواهد بود. بر همین منوال فقط وجود یک دولت فعال نمی تواند نتیجه بخش باشد. باید تمامی ارتباطات این دو حلقه با هم اصلاح شده و در راستای افزایش تولید ملی بهبود پیدا کند.

مفهوم تولید ملی و کار و سرمایه ایرانی

تولید ملی^۱ (یا محصول ملی) به ارزش پولی کالاها و خدماتی که در دوره ی معینی - معمولاً یک سال - در کشوری تولید شده، گفته می شود. به این اعتبار تولید ملی یک جریان در واحد زمان است و معمولاً بر حسب دلار در سال، پوند در سال، ریال در سال غیره بیان می شود. همچنین درآمد ملی^۲ به ارزش پولی تمامی درآمدهایی که در دوره معینی در کشوری، در جریان تولید، کسب شده گفته می شود. هزینه ملی^۳ نیز ارزش پولی تمام هزینه هایی است که در دوره معینی در کشوری پرداخت شده است. تولید ملی را بسته به اینکه هزینه های تولید از آن کم شده یا نه می توان به دو زیرشاخه تقسیم نمود: تولید خالص ملی و تولید ناخالص ملی. در تعریف تولید (محصول) یا درآمد یا هزینه ی ملی، مختاریم هزینه استهلاک کالاهای سرمایه ای دوره مربوطه را کسر کنیم یا نکنیم. اگر این هزینه ها کسر شود، نتیجه تولید، درآمد و هزینه «خالص» است، اگر کسر نشود، نتیجه تولید، درآمد و هزینه «ناخالص» است. بدین ترتیب تولید ناخالص ملی ارزش کالاها و خدماتی است که در یک دوره تولید شده و شامل کالاهایی است که در همان دوره برای جایگزینی کالاهای سرمایه ای مستهلک شده اختصاص یافته است. و محصول خالص ملی ارزش کالاها و خدمات تولید شده «پس از کنار گذاشتن» کالاهایی است که برای نگهداری دارایی کالاهای سرمایه در حد آغاز دوره، لازم است. کار به معنای وسیع کلمه، شامل کار یدی، کار جسمی، کار فکری، کار علمی، کار مدیریتی، در واقع محور پیشرفت و حرکت و حیات مستمر جامعه است، اگر کار نباشد، سرمایه، مواد، انرژی، اطلاعات، هیچکدام برای انسان مفید نخواهد بود. کار است که مثل

¹ National Product

² National Income

³ National Cost

روحي می‌دمد در سرمایه، در انرژی، در مواد اولیه، و آن را تبدیل می‌کند به یک موجود قابل مصرف، تا انسانها بتوانند از آن استفاده کنند.

نقش دولت در سال تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی

۱- ثبات در تصمیم‌گیری‌ها و قوانین یکی از اصلی‌ترین مولفه‌های بهبود فضای کسب و کار است. اگر سرمایه‌گذار و تولیدکننده نتوانند نتیجه سرمایه‌گذاری خود را پیش‌بینی کنند هیچ‌گاه در این مسیر قدم نمی‌گذارند. بعد از ثبات قوانین و شرایط محیطی که باعث افزایش ریسک سرمایه‌گذاری می‌شود، قوانین ترغیبی و کاهش بروکراسی اداری و تأمین سهل سرمایه برای تولیدکننده از طریق سیستم بانکی از دیگر مولفه‌هایی است که می‌تواند تولید را ترغیب و تقویت کند.

۲- نکته دیگر در مورد نقش دولت آن است که بحث واردات باید به صورت جدی ساماندهی شود، این به معنای بسته شدن کامل مرزها نیست بلکه باید تعرفه‌ها و نرخ ارز به شکلی ساماندهی شود که تولیدکننده داخلی بتواند در رقابتی منطقی با کالای بیگانه، کیفیت خود را افزایش دهد و البته نباید فراموش کرد که اگر بعد نظارتی دولت قوی باشد می‌توان از طریق وضع قوانین کیفیتی هم به این مهم دست پیدا کرد و به شکلی سخت‌گیرانه تر جلوی ورود کالای خارجی را گرفت.

۳- مجموع قوانین تجاری و مالیاتی باید به شکلی باشد که مردم را به سمت کار تولیدی تشویق کند و کارهای دلالتی و واردات کالاهای مصرفی سخت‌ترین و پرهزینه‌ترین فعالیت‌ها شود.

۴- در راستای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی، دولت به جای آنکه رقیب بخش خصوصی در تولید باشد باید یار و مددکار باشد. سود و زیان واقعی شرکت‌های تولیدی زمانی مشخص می‌شود که این عرصه کاملاً در دست بخش خصوصی باشد، آنگاه که یک شرکت خصوصی رقبای خود را در شرایط برابر ارزیابی می‌کند امید به فعالیت و رقابت دارد نه آن زمان که رقیب خود را شرکتی دولتی ببیند!

گرچه تولید به شدت تحت تأثیر تصمیمات دولت است ولی مهمترین نکته در مورد تولیدکنندگان این است که عشق به کشور و سربلندی آن می‌تواند گره‌گشای بسیاری از مشکلات باشد. چرا باید بعضی از صنعت‌گران و تولیدکنندگان ما با طمع در سود بیشتر خود به جای تولید کالا تبدیل به واردکننده شده‌اند. وجود تعهد در تولیدکننده و سرمایه‌گذار ما باعث می‌شود که در سخت‌ترین شرایط نگاهش به عرصه اقتصاد ملی، نگاهی ارزشی و جهادگرانه باشد. همچنین با افزایش تحریم‌های خارجی گرچه تهدیدات برای تولیدکننده و سرمایه‌گذار افزایش پیدا کرده است ولی به نوعی بهترین فرصت برای تولیدکنندگان و سرمایه

گذاران داخلی نیز می باشد، که با بررسی کالاهایی که تا به امروز به سمت تولید آنها در داخل نرفته اند، برای تولید مجدانه آنها تلاش نمایند.

نقش مردم در سال تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی

- ۱- آنچه که در این وادی به عهده مردم است در ابتدا، فرهنگ سازی و نهادینه کردن آن در جهت کار و تلاش بیشتر است. امری که هم بر دوش دولت و سازمان و نهاد مختلف فرهنگی است و مهم تر از آن بر عهده سازمان های مردم نهاد، حوزه های علمیه و دانشگاه هاست.
- ۲- باید تولید ثروت حلال به عنوان یک ارزش در جامعه نهادینه شود و درکنار آن تولید ثروت های کاذب از طریق دلالی به امری مذوم در میان آحاد جامعه مبدل شود.
- ۳- باید مصرف کالای داخلی تبدیل به ارزش شود. یعنی فرزندان ما باید به پوشیدن لباسی با پارچه وطنی و دوخت وطنی افتخار کنند. این امری است که تلاش جمعی مردم را می طلبد. دانش آموزی که امروز به لباس وطنی خود افتخار می کند فردا همه ی تلاشش را در دانشگاه انجام می دهد که سوار هواپیمایی شود که وطنی باشد و بر ماشینی سوار شود که چنین باشد. این مورد امری است که نیاز به تصمیم دولت ندارد. باید انقلابی فرهنگی در میان مردم و توسط مردم و نخبگان دینی و فرهنگی به وجود آید برای ارزش بخشیدن به کالای ایرانی. مصرف کالای وطنی امری است که مدعیان ناسیونالیستی و وطن پرستی و ملی گرایی اگر خالص باشند هم قبول دارند چه رسد به ایرانیان مسلمانی که فرهنگ و دین اشان نیز چنین می خواهد.

موانع تولید ملی در کشور

الف) موانع ناشی از قوانین و مقررات موجود

اصلی ترین قوانین مبتلا به بخش صنعت کشور عبارتند از: قانون کار، قانون تأمین اجتماعی، قانون مالیات های مستقیم و قانون مالیات بر ارزش افزوده. شکی نیست که اهداف مورد نظر در اجرای این قوانین، از سوی جامعه تولیدی کشور پذیرفته هستند، ولی نگرش غیر جامع گرایانه در تدوین این قوانین و ارائه روش های دست و پا گیر برای رسیدن به این اهداف، بخش هایی از این قوانین را به صورت موانعی در راه تولیدکنندگان درآورده است، به گونه ای که عوارض ناشی از آنها، دقیقاً خلاف مقصود تدوین کنندگان و تصویب کنندگان این قوانین هستند؛ برای نمونه، می توان به اثر منفی آنها در ایجاد اشتغال اشاره نمود.

ب) موانع ناشی از ناهماهنگی نهادهای مالی و اعتباری

با وجودی که هدف از ساخت نهادهای مالی و اعتباری گردش پول و ایجاد زمینه لازم برای سوددهی بیشتر فعالیت‌های اقتصادی است و این امر جز با تسهیل دسترسی‌های تجاری و صنعتگران به منابع مالی مطمئن و کم هزینه امکان‌پذیر نیست، عملکرد کنونی مؤسسات بانکی، موجب کشاندن قاطبه جامعه و فعالان اقتصادی خرد و کلان به سمت فعالیت‌های مجازی اقتصادی با بازده فوری شده و این موضوع باعث شده است تا متخصصین و صنعتگران دارای خلاقیت و نوآوری که سرمایه‌ای جز فکر و اندیشه خود ندارند، از دستیابی به منابع مالی محروم شوند و فعالان درستکار عرصه تولید نیز از تسهیلات بازار سرمایه بهره‌مند نشوند.

پ) موانع سرمایه‌گذاری

بی‌ثباتی قوانین و روش‌های اجرایی آنها و نیز برخوردهای چندگانه با فعالان اقتصادی که بدون در نظر گرفتن پیامدهای سوء این گونه رفتارها و به ویژه تأثیر آنها بر صاحبان سرمایه درستکار صورت می‌پذیرد، موجب آن می‌شود که اطمینان از سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های اقتصادی دراز مدت (که ایجاد و راهبری صنایع تولیدی بخشی از این فعالیت‌هاست) گرفته شود. از آنجا که کشور از تلاطم‌های سال‌های آغازین تثبیت نظام جمهوری اسلامی گذر کرده و قوانین ناظر به حمایت از سرمایه‌گذاری و تولید داخلی در دهه‌های اخیر به حد کفایت مصوب شده‌اند، شایسته نظام اسلامی (که هم نفی نظام سرمایه‌داری لجام گسیخته لیبرال و هم نفی نظام اشتراکی محدود کننده کمونیسم را کرده) نیست که هنوز به ثبات کافی برای ایجاد اطمینان در سرمایه‌گذاران مشروع داخلی نرسیده باشد.

ت) موانع ناشی از شرایط خارجی

در سال‌های اخیر، کشور ما شاهد اعمال محدودیت‌های منبعث از فشارهای برخی کشورها به جامعه بین‌المللی برای جلوگیری از رشد علمی و صنعتی جمهوری اسلامی ایران بوده است؛ صرف‌نظر از اینکه چنین محدودیت‌هایی، اعم از اینکه توسط دولت‌های خاص یا توسط نهادهای بین‌المللی اعمال شده باشند، قانونی هستند یا خیر، بایستی به میزان تأثیر واقعی آنها جدی گرفته شده و آثار آنها بررسی شوند. بدیهی است، چنین مطالعه‌ای برای یافتن راهکارهای رویارویی با این محدودیت‌ها و تصمیم‌های مناسب اقتصادی برای بالا بردن میزان فعالیت‌های صنعتی و افزایش تولیدات داخلی است.

ث) موانع ناشی از قاچاق و واردات بی رویه

نبود نظارت دقیق بر ورود کالاهای قاچاق و رشد بی رویه واردات کالاهای خارجی از راه‌های ورودی کشور و عدم توان رقابت سالم برای تولیدکنندگان ایرانی، نه تنها انگیزه تولید و خلاقیت را از این تولیدکنندگان می‌گیرد، بلکه کالای تولیدی ایرانی در شرایط کیفی مساوی با عدم استقبال در بازارهای عرضه و تقاضای داخلی روبه‌رو می‌شود. امر نظارت دقیق بر ورود کالاهای خارجی به ویژه در شرایطی که اعمال فشارهای خارجی برای جلوگیری از رشد علمی و صنعتی کشور در سالهای اخیر شدت یافته است، ضروری بوده و حمایت جدی از تولید و سرمایه ایرانی را می‌طلبد.

ج) موانع صادرات تولیدات داخلی

بر صاحب‌نظران پوشیده نیست که رشد تولیدات درونی در صورت یافتن بازارهای ملی و فراملی محقق می‌شود. به طور کلی، بسنده کردن به مصرف داخلی و غفلت از بازارهای خارجی موجب رونق کامل صنایع کشور نمی‌شود. از آنجا که صدور محصولات داخلی به دیگر کشورها از یک سو درآمد ملی ایجاد می‌کند و از سوی دیگر، ارتباطات اقتصادی موجبات تنظیم روابط خارجی و آثار مثبت در امنیت ملی را به دنبال دارد، صادرات محصولات بنگاه‌های تولیدی باید از راه‌های گوناگون تشویق شوند. به حداقل رساندن عملیات بانکی و گمرکی، تداوم جوایز صادراتی، ایجاد تسهیلات جدید از جمله این مشوق‌ها هستند و لازم است تمهیدات نوینی که با جهانی شدن اقتصاد هم‌خوانی دارند، در راستای افزایش صادرات غیر نفتی اندیشیده شود که در این زمینه، توجه به روش دیگر کشورها در حمایت از صادرکنندگان خود مفید خواهد بود تا جای خالی حمایت‌های دیپلماتیک به خوبی پر شود.

چند نکته در باب سال تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی

اما سوال اساسی که پاسخ آن نیاز به تأمل و برنامه ریزی دارد این است که مرز حمایت و رهایی تولید داخل کجاست؟ به عبارت دیگر دولت چگونه سیاست حمایت از تولید داخل را به پیش ببرد تا دچار افراط و تفریط نگردد؟ در این زمینه برخی از سیاست‌گذاران معتقدند که صنایع داخلی ایران که مشغول به تولید هستند یا در آغاز یک فعالیت تولیدی قرار می‌گیرند همانند یک نوزاد نوپا نیاز به حمایت دارند تا به بلوغ برسند، اما تولیدات صنعتی کشور هنوز به این بلوغ دست نیافتند و لذا نیازمند ادامه حمایت بی قید و شرط می‌باشند. در مقابل برخی از صاحب‌نظران بر این عقیده هستند که با حمایت دولت کودک نوپای تولید همچنان ضعیف خواهد ماند و هر روز نیاز به حمایت بیشتر خواهد داشت. به خصوص اگر زمینه و فضای رقابت بزرگتر شود مانند پیوستن

به سازمان تجارت جهانی، بنابراین بهتر است از همان اول بدون حمایت دولت هر فعالیتی شکل گیرد تا در صورت توانایی برای رقابت خود را نشان دهد. هر دو دیدگاه قابل نقد است خصوصاً در موضوع مصداق های آن در این مجال پاسخ بینابینی نیز وجود دارد که هم توجه دیدگاه اول دارد که تولیدات نوپا باید حمایت شوند و هم نگاهی به موضوع فضای رقابتی و حقوق مصرف کنندگان دارد که باید از تولیدات با کیفیت برخوردار گردد. روش میانه آن است که دولت کلیه سیاست های حمایتی خود را برای تولید داخل به صورت زمانبندی شده، هدفدار و منطقی در خصوص صنایع مختلف به اجرا در آورد.

با تاسیس وزارت صنعت، معدن و تجارت، تحول توسعه ای مهمی در حوزه سیاست صنعتی و تجاری روی داده است و انتظار می رود سبب اتخاذ سیاست های واحد و در نتیجه موجب افزایش سرعت تولید، بهبود بهره وری، اشتغالزایی، رقابت پذیری ملی و توسعه پایدار صنعتی، توسعه سرمایه گذاری و حذف جریان غیررسمی تجارت گردد. در وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت باید سیاست هایی اتخاذ گردد که از طرفی به توسعه پایدار تولید صنعتی کمک کرده و از جانب دیگر برای حلقه بعدی یعنی «بازار کار و سرمایه» در دو بخش داخلی و خارجی نیز سیاست گذاری مناسبی صورت گیرد. هرچند در وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت، موضوع صیانت از تولید داخلی، توسعه پایدار صنعتی با رویکرد حضور در بازارهای جهانی به عنوان یک هدف بنیادین در دستور کار متولیان قرار دارد.

نکته مهم دیگر در راستای محقق سازی این هدف در سال ۹۱، همخوانی و همسویی سیاست توسعه صنعتی با سیاست های حمایت از کار و سرمایه گذاری است.

اکنون با توجه به فرمایشات مقام معظم رهبری باید همنوایی دقیقی بین این سیاست ها برقرار باشد که در وهله اول، توسعه تولیدات ملی را به همراه داشته باشد و از سوی دیگر به بهبود اشتغال و تقویت سرمایه گذاری منجر گردد. حال به نظر می رسد وظیفه سیاست گذاران در سطح ملی برای تحقق شعار تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی، اتخاذ سیاست های مناسب، هماهنگ و همسو با توسعه صنعتی پایدار کشور در ابعاد و جنبه هایی از جمله «سیاست های حمایت و هدایت تولید»، «سیاست های حمایت و هدایت تجارت»، «سیاست های ارزی، پولی و مالی»، «سیاست های حمایت و هدایت سرمایه گذاری داخلی و خارجی»، «بهبود فضای کسب و کار و ساماندهی قواعد تولید، اشتغال و سرمایه گذاری»، «بهبود فضای اشتغال، کارآفرینی و نوآوری» و در نهایت سیاست گذاری برای ارتقاء و رشد شتابان بهره وری از ابعاد مختلف می باشد. در چارچوب این نگرش است که می توان انتظار داشت تولید ملی به عنوان موتور محرکه اقتصاد کشور با ایجاد ثروت ملی و ارزش افزوده بالا، افزایش درآمد ملی، رونق اشتغال، بازار کار و سرمایه و ارزآوری مناسب و در یک کلام «توسعه پایدار» کشور را موجب شود و تحقق مهم ترین محور

سند چشم انداز را که قرار گرفتن ایران در جایگاه اول اقتصادی، علمی، صنعتی و فناوری در منطقه است، را فراهم سازد. در نگاهی کلان و یکپارچه می توان مولفه های تاثیرگذار بر صیانت تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه را چنین برشمرد:

- دستیابی به برنامه و چشم انداز مشخص
 - بهبود محیط کسب و کار با تأکید بر صنایع پشتیبان و زنجیره ارزش محصولات و خدمات
 - توانمندسازی نهادها با تأکید بر تعاملات و همکاری های داخلی و خارجی
 - ایجاد و تقویت مزیت رقابتی پایدار در تولید محصولات و ارائه خدمات با ارزش
 - تمرکز بر جذب فناوری تولید، بهسازی و نوسازی صنایع اولویت دار
 - توسعه دانش و فناوری بومی
 - ارتقای توانمندی های انسانی و روحیه کارآفرینی و نوآوری
 - ایجاد چشم انداز روشن و تثبیت مولفه های اقتصاد کلان
 - توسعه و ساماندهی زیرساختارها
 - ایجاد بازارهای پولی و مالی توسعه یافته
 - ایجاد بستر مناسب جذب سرمایه گذاری داخلی و خارجی و مدیریت مخاطرات ایشان
 - ارائه محصولات و خدمات با کیفیت برتر
 - کاهش مستمر هزینه ها در طول زنجیره تأمین، تولید و توزیع
 - تمرکز بر جلب و جذب رضایت مشتریان و مصرف کنندگان
 - ارائه خدمات بهتر و گسترده تر
 - تقویت نام و نشان تجاری
 - استفاده بهینه و بهره ور از منابع و ظرفیت ها
 - تغییر الگوهای سنتی مدیریت تولید به الگوهای مدرن تولید صادرات گرا
 - پایبندی به تعهدات قانونی، اجتماعی و حرفه ای تولیدکنندگان و بسیاری موارد دیگر را می توان برشمرد.
- بی شک بدون توجه به این عوامل آرمان تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی محقق نخواهد شد.

بایدها و نبایدها در سال تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی

- ۱- پرهیز از شعارزدگی و محدود و معدود شدن در شعار و بسنده کردن در ارائه آمار و گزارش های رنگین. و به جای آن انجام کار اساسی، ریشه ای و عمق بخشی، در عملیاتی کردن اهداف تعیین شده
- ۲- گام برداشتن در مسیر متعالی توسعه و پیشرفت و دستیابی به اهداف عالی هدف گذاری شده در سال جاری همانند جاده ای است که عبور و مروری دو طرفه دارد و این به این معناست که در این راه دو طرفه، یک سری مسئولیتها متوجه مسئولان عالی رتبه نظام و دستگاهها و نهادهایی است که بیشتر درگیر در حوزه سیاستگذاری و تعیین راهبردها هستند بوده و وظایفی دیگر که مهمتر و مؤثرتر نیز هستند متوجه مجریان شامل صاحبان صنایع و مراکز تولیدی و... می باشد. که هر دو طرف درگیر این ماجرای مهم، باید نهایت تلاش و جدیت لازم و کاری کارشناسانه و عقلانی و مورد نیاز را انجام دهند تا در نهایت الامر زمینه ساز تسهیل در رسیدن به سرمنزل مقصود و نقطه هدف گذاری شده باشیم. در این راه ترسیم شده اگر هر یک از طرفین مذکور خود هیچ اقدام بایسته ای انجام ندهند و تنها در انتظار عمل و اقدام طرف دیگر باشند و هماهنگ و همسو عمل ننمایند نه تنها ره به جایی نخواهیم برد بلکه شاهد انحراف در مسیر حرکت و عبور از جاده های فرعی و خطرناک به جای جاده اصلی و ریل گذاری شده نیز خواهیم بود.
- ۳- توجه ویژه به امر تولیدات کشاورزی در کنار سایر تولیدات همانند: تولیدات صنعتی، خدماتی، تجاری و نیز تولیدات استراتژیک و غیره باید به طور جدی صورت پذیرد. همانگونه که همگان واقفند کشاورزی پایه و اساس خودکفایی اقتصادی و بستر تولیدات ملی می باشد اگر به کشاورزی به طور ویژه توجه شود و راههای توسعه و گسترش آن همواره شود و مشکلات احتمالی آن بر طرف گردد این امر می تواند ضمن پشتیبانی از دیگر حوزه های تولیدات داخل و نیز تهیه مواد خام و نیازهای پایه ای و اولیه آنها، گامی بلند را در تأمین نیازهای اساسی کشور بردارد و از این طریق راه خودکفایی اقتصادی و عدم وابستگی به خارج هموار گردد. با عنایت اینکه کشور ما از تنوع اقلیمی و آب و هوای مختلف برخوردار می باشد این ظرفیت بسیار مناسب، بهترین فرصت را به امر تنوع دهی به تولیدات کشاورزی داده و امکان تأمین بسیاری از احتیاجات مواد غذایی و مواد اولیه تولید را در داخل بوجود می آورد.
- ۴- در اولویت قرار دادن فرهنگ سازی برای تمام سطوح و لایه ها و طبقات جامعه در خصوص ترویج فرهنگ تولید و حمایت بی چون و چرا از کار و سرمایه ایرانی. باید پذیرفت که پیش شرط و مقدمه وصول به اهداف عالی تبیین شده برای سال جاری در اولویت قرار دادن فرهنگ سازی جهت نهادینه سازی و توجه به امر تولید و کار و حمایت از سرمایه های کشور می باشد. این امر

می تواند ضمن اینکه میزان رشد و حرکت رو به جلوی ما را تسریع نماید با اجرای درست این حرکت ملی و فرهنگی، می تواند ما را از صرف هزینه های جانبی در انجام برخی از اقدامات غیر ضروری بر حذر دارد.

۵- ایجاد نگاه چند بُعدی در حوزه های سخت افزاری و نرم افزاری در بحث تولیدات ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی. داشتن نگاه تک بُعدی و بسنده کردن تنها به امور سخت افزاری، همچون یک پرده ای است که تنها یک بال دارد و می خواهد با آن مسیری طولانی و سخت و پر از دام را طی نماید. به نظر می رسد حوزه نرم این بحث در حیطه وظایف رؤسای قوای سه گانه می باشد (دولت و دستگاههای اجرایی در قالب تهیه برنامه ها، دستورالعمل ها و آیین نامه ها و مجلس شورای اسلامی در جهت تسهیل سازی و تدوین قوانین و طرحهایی که موجب سرعت بخشی به جنبش تولیدات ملی منجر می شود و دستگاه قضاء که وظیفه مهم تأمین امنیت سرمایه گذاران و حمایت حقوقی از تولید کنندگان را داشته و همچنین پاک سازی فضای تولید و کار و سرمایه های داخلی از لوٹ وجود سوء استفاده گران و مخرب کنندگان فضای سالم اقتصادی و تولیدی بوجود آمده را به عهده دارد). در سایه این فضای امن و تسهیلات و قوانین ایجاد شده، بستر توسعه همه جانبه در امر تولید و سرمایه در سطوح مختلف کشور برای حوزه های سخت افزاری به درستی فراهم می شود. و این زمینه ای فراهم خواهد ساخت تا رشدی فراگیر در تمام حوزه های تولید ایجاد گردد.

۶- کنترل جدی مرزها در ورود و خروج کالاها و اجناس، یکی از پدیده های زشت (که در صورت عدم تهیه راه کار مناسب برای رفع این مشکل اساسی این امر می تواند تأثیری منفی در روند صحیح اجرای شعار سال ایجاد نماید)، قاچاق کالا و ورود بی رویه و بدون حساب و کتاب کالاها و اجناس خارجی به داخل کشور است که موجب وارد شدن صدمه ای اساسی به تولیدات و سرمایه های داخل کشور می شود. و در نهایت منجر خواهد شد تا تمام برنامه ریزی های صورت گرفته شده را دچار اشکال و انحراف نماید. اگر به دنبال اجرای تمام و کمال اهداف شعار سال هستیم نباید از این جریان شوم غافل شویم و باید چاره ای اساسی برای آن اندیشیده شود.

۷- آنچه در این میان حائز اهمیت و توجه جدی بوده و بیشتر به حوزه سخت افزاری کار و تولیدات مربوط می شود اولویت قرار دادن بحث کیفیت بخشی به کالاها و اجناس تولیدی در داخل می باشد. یک اصل مهم و مشهور است که میگویند کالایی که خوب باشد خود بهترین مبلغ و تبلیغ کننده بوده و راه خود در میان مصرف کنندگان باز خواهد کرد. امروزه با توجه به تنوع و تعدد تولیدات کالاها و اجناس از سوی کشورهای مختلف، برگ برنده در دست تولید کننده ای است که ضمن توجه به ظاهر و بسته بندی خوب به کیفیت تولید نیز توجه ویژه ای معمول دارد. و با بهترین کیفیت آن را به بازار مصرف عرضه نماید. متأسفانه این مهم از سوی برخی از تولید کنندگان اندک داخلی کمتر مورد توجه قرار میگیرد که همین امر می تواند ضربات جبران ناپذیری به

تولیدات داخلی وارد نموده و حتی موجب رویگردانی اذهان و افکار مصرف کنندگان داخلی و حتی بیرون از مرزها نسبت به کالاها و اجناس ایرانی شود. در این خصوص لازم است با ظرافت هرچه تمامتر عمل شود با توجه به اینکه کالای تولید شده حلقه آخر تمام برنامه ریزی های صورت گرفته شده است اگر این خروجی آخر و حلقه نهایی به درستی انجام نگیرد تمام اثرات و زحمات حلقه های قبلی را نیز دچار مشکل خواهد کرد و تمام زحمات را بر باد خواهد داد. مسئله مهم در همین خصوص نیز بحث تعیین قیمت نهایی تعیین شده برای کالا و اجناس می باشد که نباید تنها با انگیزه مادی و سودآوری قیمت گذاری شود بلکه طوری قیمت ها تنظیم شود که توان رقابت با کالاهای خارجی را نیز داشته باشد.

۸- رصد دائمی بازخوردهای حاصل از اجرای برنامه ها و امور مدون شده برای اجرای بهینه و کارآمد شعار سال به صورت ماهانه و یا فصلی همراه با آنالیز و پالایش نتایج و یافته های به دست آمده تا از این طریق بتوانیم در صورت انحراف از مسیر تعیین شده آن را اصلاح کنیم و نقاط ضعف مشاهده شده رفع و تقویت نماییم. از این طریق می توان شاهد حرکتی مناسب و قابل قبول و رشدی موزون، متوازن و هماهنگ در تمام زمینه ها و حوزه ها بود. (به نظر می رسد تشکیل یک کمیته و یا ستادی که وظیفه پایش مستمر فعالیتهای را در این خصوص داشته باشد لازم و ضروری است).

۹- تعیین وظایف دستگاهها، سازمانها و نهادها همراه با مشخص کردن محدوده فعالیت و مسئولیت در این خصوص و نیز امکان پاسخگویی به ضعف و کاستی های احتمالی از سوی آنها، این امر می تواند گامی مهم و کارآمد در سهل الوصول شدن دستیابی به اهداف راهبردها و تاکتیکها و روشهای برنامه ریزی شده محسوب شود نتایج حاصل از اجرای این اقدام شایسته سبب خواهد شد تا ضمن مسئولیت پذیر نمودن دستگاهها در مقابل مهمترین امر و استراتژی تعیین شده سال، نقاط قوت و ضعف دستگاهها و نهادها و میزان احساس مسئولیت آنها به طور شفاف مشخص شود و ما از این طریق می توانیم با ترغیب و تشویق دستگاههای فعال در این زمینه، فضای رقابت سالم در اجرای هدفمند شعار سال را نیز فراهم سازیم و در این فضای سالم رقابتی ایجاد شده بستر رشد همه جانبه نیز مهیا خواهد شد.

۱۰- بهره گیری حداکثری از ظرفیت و پتانسیل بسترهای تبلیغی کشور جهت اطلاع رسانی و فرهنگ سازی شعار سال، همانگونه که قبلا اشاره رفت فرهنگ سازی مقدمه نهادینه سازی شعار معنون شده سال می باشد. در راستای این حرکت فرهنگی مهمترین مراکز و بسترهایی که می توانند در این حوزه فعال شوند (همچون مساجد، اماکن مذهبی، بقاع متبرکه و مراکز فرهنگی، آموزشی و مدارس و دانشگاهها و حوزه های علمیه و شبکه های ارتباط جمعی و رسانه ملی و فضای مجازی و سایبری که از مخاطبان بی شمار و جمعیت بالایی برخوردار بوده و دارای شخصیت و هویت فرهنگی نیز می باشند) در این راستا ضروری است با یک برنامه ریزی اصولی و اساسی نسبت به حمایت و ترویج فرهنگ تولید، کار و سرمایه ایرانی نهایت مساعی و تلاش خویش را به کار بندند و

بُعد فرهنگی بحث را به تمام سطوح و لایه های جامعه بسط و گسترش دهند. در این میان مساجد و اماکن مذهبی با توجه به جایگاهی والایی که در میان جامعه اسلامی ما برخوردارند بیش از سایر مراکز می توانند تأثیر گذار بوده و به ایفای نقش بپردازند.

۱۱- فعال سازی شبکه تبلیغی کشور توأم با برنامه ریزی هدفمند جهت فراگیر نمودن شعار سال در بین عامه مردم. در این ارتباط بایسته است از هم اکنون که در آغازین روزهای سال قرار داریم با سرلوحه قرار دادن این شعار نامگذاری شده سال، روند فضای تبلیغی کشور را به این سمت و سو هدایت نماییم. از روحانیون، مبلغان، مبلغات، روحانیون مستقر و طرح هجرت، سخنرانان، اساتید، وعاظ و خطباء، اقشار تأثیرگذار، هیئات و تشکلهای مذهبی و دینی و انجمنهای اسلامی و غیره استفاده‌ای حداکثری به عمل آورده و همچنین با بهره گیری از ایام تبلیغی اسلامی و ملی (ماه مبارک رمضان، محرم، صفر، دهه فجر، اعیاد و وفیات و میلادها و غیره) که همزمان آن روحانیون، مبلغان، مبلغات، سخنوران زیادی به سراسر کشور اعزام می شوند گامی اساسی و مهم در این راه برداریم.

۱۲- بهره مندی از منابع، مراجع و مآخذ دینی، متون و مفاهیم دینی و آموزه های اسلامی که به عنوان خمیرمایه های تهیه مطالب و محتوای ارائه برای نویسندگان، سخنرانان، مبلغان، محققان و گویندگان می باشند. با توجه به همخوانی و هماهنگی این منابع با اعتقادات دینی و نگرشهای مذهبی حاکم بر جامعه اسلامی انتظار می رود که بیان آنها می تواند تأثیرگذاری عمیقی بر اذهان جامعه اسلامی ما ایجاد نماید. در کنار این منابع اسلامی باید به نوشته ها و سخنان نغز و پر مغز اندیشمندان و بزرگان علم و ادب ایران زمین نیز اشاره نمود که سرشار از آموزه های ارزشمند و اثر گذار در ارتباط با کار و تولید و سرمایه های ایرانی است که اگر بخواهیم در این باره و این موضوع بپردازیم خود نیازمند تدوین دهها کتاب و نوشته می باشد.

۱۳- تجدید نظر در قوانین مرتبط با تولید و سرمایه گذاری و تلاش برای کاهش بوروکراسی در روند سرمایه گذاری. در این خصوص لازم است کارگروهی متشکل از مدیران دستگاههای دولتی و نمایندگان بخش خصوصی تشکیل و قوانینی که به نوعی مانع بخش تولید و سرمایه گذاری هستند شناسایی و با ارائه پیشنهادات به دستگاههای مسئول حذف شوند.

۱۴- حمایت دولت از بخش صنعت و کشاورزی با اختصاص یارانه و سیاستهای تشویقی در جهت کاهش هزینه های تولیدی و حفظ اشتغال و سرمایه گذاری و امکان رقابت در بازار

۱۵- ایجاد محدودیت از جمله افزایش تعرفه گمرکی جهت اقلام و کالاهایی که نمونه مشابه داخلی دارند جهت جلوگیری از ورشکستگی صنایع داخلی که متأسفانه به کرات عدم رعایت این مهم موجب ورشکستگی صنایع مختلف داخلی شده است.

۱۶- جلوگیری قاطعانه اداره استاندارد و دستگاههای مسئول از تولید اقلام نامطلوب که باعث بی اعتمادی خریداران در بازارهای داخلی و خارجی به تولیدات وطنی می گردد.

- ۱۷- اعمال سیاستهای اقتصادی در بخش صادرات با پذیرش بخشی از هزینه صادرات اقلام تولیدی به کشورهای خارجی که موجب ارزآوری، حمایت از صنایع داخلی و حفظ اشتغال می گردد.
- ۱۸- تشکیل کمیته ملی بهره وری با هدف افزایش بهره وری و کار مفید کارکنان، ایجاد روحیه منتهی به تعهد شغلی، شناسایی موانع موجود در مسیر افزایش بهره وری، فعال سازی کمیته های نظام پیشنهادات و ایده ها در ادارات و اعمال سیاستهای تشویقی از این افراد صاحب فکر و ایده
- ۱۹- اجرای درست اصل ۴۴ قانون اساسی با نظارت مجلس و سازمان بازرسی و نهادهای مسئول و جلوگیری از واگذاریهای خارج از ضابطه و برخورد قاطعانه دستگاه قضا با افراد سودجو و متصل به رانت های غیر قانونی قدرت
- ۲۰- بکارگیری شیوه های نوین در بخش های صنعتی و کشاورزی جهت افزایش میزان بهره وری و تولید بعنوان مثال اجرای طرحهای نوین آبیاری قطره ای در بخش کشاورزی با هدف کاهش استفاده از ذخایر آبی و افزایش حداقل دو برابری تولید
- ۲۱- اجرای دوره های آموزشی جهت مشاغل جدید در زمینه های مختلف علمی تکنولوژیک نانو، با هدف گسترش بازار کار مشاغل جدید. در همین زمینه سازمان فنی و حرفه ای می تواند با شناسایی مشاغل جدید و برگزاری دوره های آموزشی و حمایتهای مالی زمینه را در بازار کار برای ایجاد اشتغال فراهم نماید

آثار و پیامدهای اهتمام به تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی

- دستیابی به استقلال و خودکفائی اقتصادی و خنثی نمودن تحریم های دشمنان انقلاب اسلامی.
- پیشگیری از آثار سوء فرهنگی تولیدات بیگانه.
- رونق اقتصادی و ایجاد اشتغال و کاهش تورم در کشور.
- ایجاد خودباوری در جوانان و در جامعه.
- ممانعت از خروج سرمایه ها از کشور و بهبود رفاه اجتماعی.
- ارتقاء کمی و کیفی تولیدات داخلی و رقابت پذیر شدن تولیدات با تولیدات خارجی.
- کاهش نقدینگی در جامعه و هدایت سرمایه های سرگردان به سوی تولید و کاهش نرخ تورم.
- کاهش وابستگی اقتصاد کشور به درآمدهای نفتی.
- استفاده از ظرفیت های معطل مانده تولیدی کشور و بهره وری از منابع موجود در کشور.